

Тазкия дарслари (133-дарс). Гапни диққат билан гапирмаслик

ТАЗКИЯ
133-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

16:00 / 24.04.2021 2980

Аллоҳ таолога, эътиқодга, диний таълимотларга тегишли сўз ва гапларни эътиборсизлик қилиб, бузиб гапириш ҳам катта офатдир. Бунда куфр, ширк ва гуноҳ бўладиган гаплар айтилиб қолиши бор.

هَيْلَعُ هَلَلِ اِيْلَصِّ يَبِّنِ لِي تَا اَلْحُرَّ نَا : اُمُّهَنْعُ هَلَلِ اِي ضَرَّ سَابَعِ نَبَانَعِ
لَا قَوْفَ : تَتَّيْشَوُ هَلَلِ اِيْ اَشْ اَم : لَاقَوْفَ رَمَّ اَلِ اِيْ ضَعَبِ يِ فُ هَمَّ لَكَفَ مَّ لَسَوُ
اَشْ اَم : لُقُ ! اَلْدَعِ هَلَلِ يِنْتَلَعَجَا : مَّ لَسَوُ هَيْلَعُ هَلَلِ اِيْلَصِّ يَبِّنِ لِي
يِ اَسِّنِ لِي اَوْرَ . هَدَّحُ وَ هَلَلِ ا

Имом Насойй Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадисда қуйидагилар зикр қилинган:

«Бир одам келиб, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга баъзи нарсаларни гапира бошлади ва: «Аллоҳ ва сиз истасангиз», деди.

Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сен мени Аллоҳга тенг қиялсанми?! Аллоҳнинг ёлғиз Ўзи истаса, дегин», дедилар».

Имом Абу Довуд ва имом Насойй Ҳузайфа розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадисда қуйидагилар айтилади:

تَتَّيْشَوُ هَلَلِ اِيْ اَشْ اَم اَوْلُوقَاتِ اَل : مَّ لَسَوُ هَيْلَعُ هَلَلِ اِيْلَصِّ يَبِّنِ لِي اَق
«تَتَّيْشَوُ مَّ ثُ هَلَلِ اِيْ اَشْ اَم اَوْلُوقُ نَكَلَوُ» .

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Аллоҳ ва сиз истасангиз», деманг, «Аллоҳ, сўнгра сиз истасангиз», денглар», дедилар».

Чунки «ва» сўзи баробарлик маъносини билдиради.

هَلْ لَعَلَّ لَيْسَ هَلْ لَوُسْرَ دَنْعٌ لِحَرْ بَطَخٍ؛ لَأَقْرِمَ تَاحِ نَبِيٍّ دَعْنُ عِ
يَوْغٌ دَقْفٌ أَمْوَصَعِي نَمَوْ دَشْرٌ دَقْفٌ هَلْ لَوُسْرَوَ هَلْ لَاعِطِي نَمَوْ؛ لَأَقْرَفَ مَلَسَوُ
بِي طَخُ لَأَسْئِبَفٌ تَكْسَا؛ مَلَسَوُ هَلْ لَعَلَّ لَيْسَ يَبْنِ لَأَقْرَفَ
هَلْ لَوُسْرَوَ هَلْ لَاعِطِي نَمَ»؛ مَلَسَوُ هَلْ لَعَلَّ لَيْسَ يَبْنِ لَأَقْرَفَ مَث. «تَنْأ
«أَمْوَصَعِي نَمَوْ لُقَاتِ الْوِ، يَوْغٌ دَقْفٌ هَلْ لَوُسْرَوَ هَلْ لَاعِطِي نَمَوْ دَشْرٌ دَقْفٌ
يَعْفُ أَشْ لَأَوْرُ

Адий ибн Ҳотим розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида хутба қилиб:

«Ким Аллоҳга ва Унинг Расулига итоат қилса, батаҳқиқ, тўғри йўлни топибди. Ким икковларига осий бўлса, батаҳқиқ, адашибди», деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Жим бўл! Қандай ёмон хатиб экансан!» дедилар.

Сўнгра Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким Аллоҳга ва Унинг Расулига итоат қилса, батаҳқиқ, тўғри йўлни топибди. Ким Аллоҳга ва Унинг Расулига осий бўлса, батаҳқиқ, адашибди. «Ким икковларига осий бўлса», демагин», дедилар.

Шофеъий ривоят қилган.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳу айтади: «Бирингиз ўз ити ила ҳам ширк келтириб қўйиши мумкин. «Агар ўша ит бўлмаса, уйимизни ўғри уриб кетарди», дейди».

تَنْأ مَلَسَوُ هَلْ لَعَلَّ لَيْسَ يَبْنِ لَأَقْرَفَ مَث. «تَنْأ
هَلْ لَوُسْرَوَ هَلْ لَاعِطِي نَمَ»؛ مَلَسَوُ هَلْ لَعَلَّ لَيْسَ يَبْنِ لَأَقْرَفَ مَث. «تَنْأ
«أَمْوَصَعِي نَمَوْ لُقَاتِ الْوِ، يَوْغٌ دَقْفٌ هَلْ لَوُسْرَوَ هَلْ لَاعِطِي نَمَوْ دَشْرٌ دَقْفٌ
يَعْفُ أَشْ لَأَوْرُ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Сизлардан бирортангиз «қулим, чўрим», демасин. Лекин «ўғлим, қизим, ғуломим» десин», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

Иброҳим Нахаъий айтади: «Қачон бир одам бошқасига: «Эй эшак!», «Эй чўчқа!» деса, қиёмат куни унга: «Сен буни эшак қилиб яратганимни кўрганмидинг?! Сен буни чўчқа қилиб яратганимни кўрганмидинг?!» дейилади.

«Рухий тарбия» китоби асосида тайёрланди